

ΔΟΜΕΣ

04
10

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ
INTERNATIONAL REVIEW OF ARCHITECTURE

2010

ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ Τόμος Α
GREEK ARCHITECTURE YEARBOOK Volume I

ΕΝ ΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1805 ΚΕΜΠΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ 8490

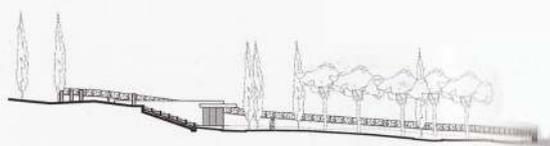
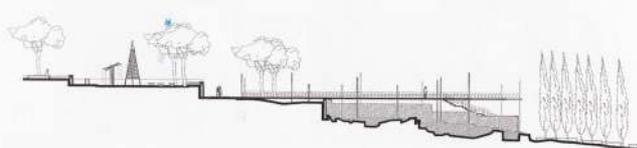
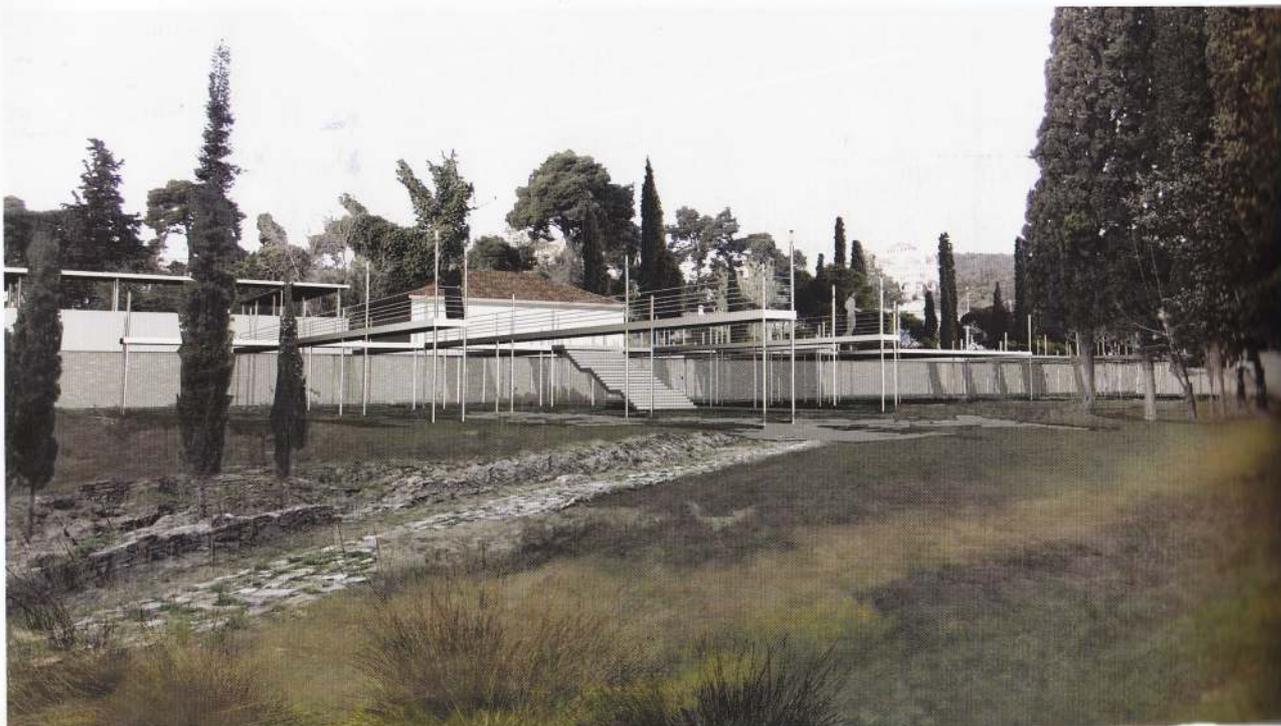
ΛΑΓΚΑΔΑ 7, 153 43 ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Τεύχος 89 Απρ/Μάι

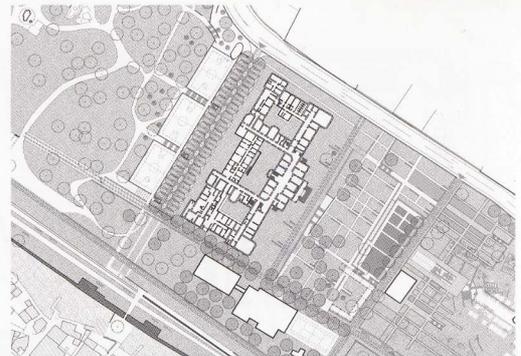
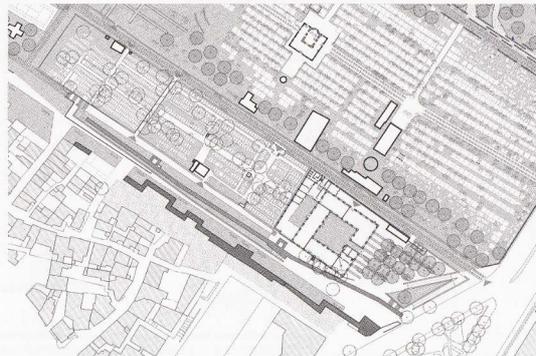
Issue Apr/May 10 35€

Ανάπλαση ευρύτερης περιοχής Κοιμητηρίων Ευαγγελίστριας Θεσσαλονίκης

Μελετητές Πρόδρομος Νικηφορίδης, Μπερνάρ Κουόμο, Ευθύμιος Χατζηδημητρίου,
Εύεργος ΑΕ, Μαρία Δόσιου, Μακεδονική Εταιρία Τεχνικών Μελετών ΕΕ, Αναστάσιος Βογιαρίδης,
Χρήστος Εφραιμίδης, Υπόβαθρο ΟΕ

Συνεργάτες αρχιτέκτονες Παρασκευή Ταράνη, Βασιλική Παπασιπούρου,
Δέσποινα Παυλοπούλου, Σοφία Μαυρογιαννάκη
Ειδικός σύμβουλος αρχιτέκτων Μιχαήλ Νομικός
Ιδιοκτήτης Δήμος Θεσσαλονίκης
Κόστος €5.500.000
Εμβαδόν οικοπέδου 70.000m²

Ενέχειες, ασυνέχειες και όρια

Ο χρόνος και η ιστορία δημιουργούν νησίδες ιστορικής και πολεοδομικής ασυνέχειας εντός των πόλεων, νησίδες που όμως αποτελούν θεμέλια της αστικής ταυτότητας. Η πόλη ως ζωντανός οργανισμός οφείλει να αναζητά και να κατακτά νέες κάθε φορά ισορροπίες ανάμεσα σε αυτές τις 'πολεοδομικές ασυνέχειες', χωρίς αυτό να σημαίνει πως η λύση βρίσκεται στην εξομοίωση και ισοπέδωση των επιμέρους τμημάτων της.

Η μελέτη παρουσιάζει την προβληματική της πρότασης ανάπλασης της ευρύτερης περιοχής και προσεγγίζει τα θέματα της διαχείρισης των αστικών ρωγμών, είτε ως ρωγμές ιστορικού χρόνου, είτε ως θύλακες ανάδυσης του φυσικού υποστρώματος, ώστε να αξιοποιηθούν για την ανάδειξη και ενίσχυση της μητροπολιτικής ταυτότητας της πόλης.

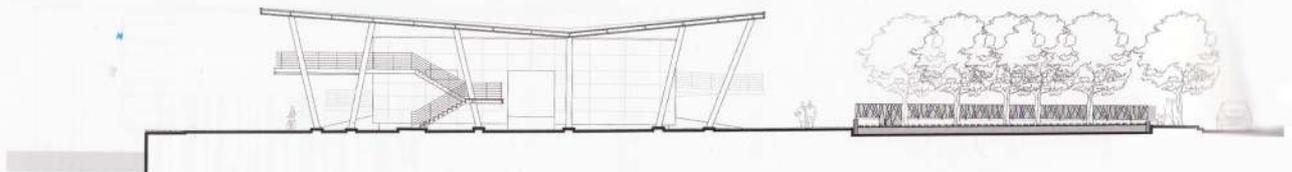
Στο ανατολικό όριο του ιστορικού κέντρου της πόλης, η μελέτη αναγνωρίζει και διαχειρίζεται ασυνέχειες και όρια, χωρικά και συμβολικά: το όριο μεταξύ της περιτειχισμένης και της εκτός των τειχών πόλης, το όριο μεταξύ πόλης και φυσικού τοπίου, την οριοθετημένη και 'άγνωστη πόλη', εκείνη που ακόμα συγκρατεί ίχνη της 'μνήμης της πόλης'.

Στόχος της πρότασης είναι η δημιουργία ενός Μητροπολιτικού Πάρκου που εγγράφει τα ιστορικά αποθέματα της περιοχής και ενισχύεται με πράσινο και εγκαταστάσεις αθλητισμού και αναψυχής. Στο σύνολο του Πάρκου και κατά την τοπογραφία του αναγνωρίζονται επιμέρους περιοχές στις οποίες εστιάζονται οι επεμβάσεις: Η Πλατεία Αξυλιθιώτη. Ο πεζόδρομος της οδού Ελένης Ζωγράφου. Τα κοιμητήρια της Ευαγγελίστριας. Ο Κήπος της Ευαγγελίστριας. Το Δωμάτιο της Μνήμης. Ελώσης και αρχαιολογικός περίπατος της Ευαγγελίστριας. Ο Βοτανικός Κήπος. Νοσοκομείο Άγιος Δημήτριος. Γυμναστήρια και γήπεδα. Οι Κήποι του Πασά. Ο Περίπατος στο Ρέμα. Ο Περίπατος στα Τείχη. Οι Συμμετοχικοί Κήποι. Οι Εκπαιδευτικοί Κήποι.

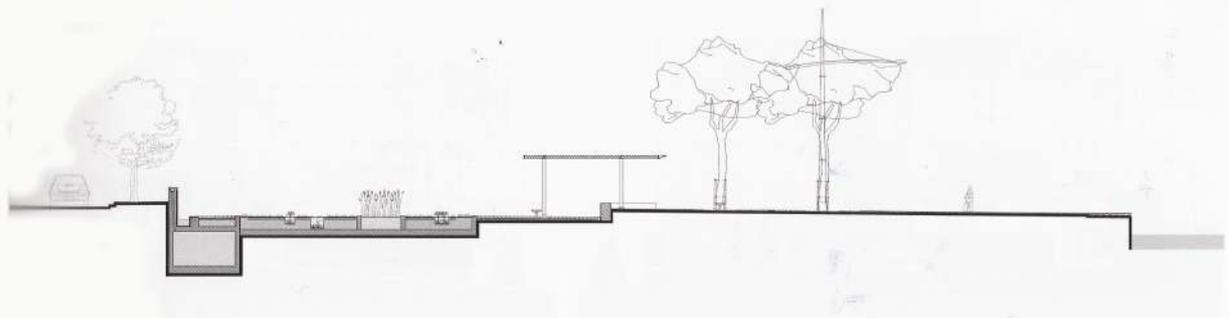
Θέματα όπως η βιώσιμη κινητικότητα των κατοίκων, η ορθολογική διαχείριση του πρασίνου, η εξοικονόμηση υδάτινων πόρων, η βελτίωση του μικροκλίματος και η εξασφάλιση συνθηκών άνεσης απασχολούν τη μελέτη.

Ανάπλαση Νέας Παραλίας Θεσσαλονίκης

Αρχιτέκτονες Πρόδρομος Νικηφορίδης, Μπερνάρ Κουόμο, Atelier Roland Castro - Sophie Denissof

Ειδικοί συνεργάτες Παρασκευή Ταράνη, Έφη Καρυώτη
Συνεργάτες αρχιτέκτονες Ήβη Δόβα, Δέσποινα Παυλοπούλου, Ναταλία Καρακώστα,
Νίκος Μπίσκος, Βασιλική Παπασπύρου, Στέλλα Νικολακάκη, Σοφία Μαυρογιαννάκη
Φωτογραφία ©Erieta Attali
Κόστος €18.000.000
Συνολική επιφάνεια 74.000m²

Η νέα Παραλία της Θεσσαλονίκης είναι ένας γραμμικός τόπος με περιορισμένο σχετικά βάθος και μεγάλο μήκος, γεγονός που του προσδίδει ακριβώς τα χαρακτηριστικά του 'μετώπου', του λεπτού φλοιού, που απλώνεται πάνω στο δύσκολο και προκλητικό όριο μεταξύ στεριάς και θάλασσας, μεταξύ φυσικού και κατασκευασμένου τοπίου. Ο σχεδιασμός σε αυτό το όριο οφείλει να συνυπάρξει και να συνδιαλλαγεί με το υδάτινο στοιχείο, δηλαδή τη φύση στην πιο ασταθή μορφή της. Η άσκηση επέμβαση σε αυτό το φόντο, παίρνει το χρώμα του, υπάρχει γιατί υπάρχει αυτό, δεν μπορεί να το ανταγωνιστεί παρά να συνυπάρξει και να κερδίσει από την ακούραστη αίσθησή του.

Με αυτούς τους λόγους, η βασική απόφαση της πρότασης ήταν να διατηρηθεί η χαρακτηριστική και αναγνωρίσιμη φυσιογνωμία του ενιαίου μετώπου προς τη θάλασσα, η συνέχεια και η γραμμικότητα του τοπίου.

Σε το μέτωπο της Νέας Παραλίας διακρίναμε δύο σημαντικά χαρακτηριστικά τα οποία θα οριοθετούν τις βασικές επιλογές της πρότασης.

Το πρώτο πάνω ακριβώς στο όριο μεταξύ στεριάς και θάλασσας, το πηλακόστρωτο της παραλίας με τα χαρακτηριστικά της γραμμικότητας, της συνέχειας, το ανοικτό και μη διακοπτόμενο οπτικό πεδίο, την αίσθηση του απείρου λόγω της έντονης παρουσίας του νερού, τη γραμμή του ορίζοντα μέσα στη θάλασσα, που άλλοτε γίνεται έντονη και καθαρή και άλλοτε χάνεται εντελώς, ενοποιώντας με εντυπωσιακά αποτελέσματα τον ουρανό με τη θάλασσα.

Το δεύτερο πράσινο, με διάσπαρτες χρήσεις αναψυχής και μικρών αθλοπαιδιών, διαφοροποιούν αυτό το τμήμα από το κρηπίδωμα, προσφέροντας σκιασμό, μαλακά χρώματα, οπτική απομόνωση, εναλλαγές χώρων.